

De arbeidende klasse stond in beroering bij de gebeurtenissen in Italië- gruweldaden, mars op Rome, moord op Matteotti socialistische voerman op beestachtige wijze volbracht door Mussolini en zijn facistische kornuiten.

Door dit feit was er een tamelijke grote opkomst aan de "Madelaine"zaal van vele linkse arbeiders en bedienden. Enkele konden binnen, ik had een uitnodiging op mijn naam ontvangen op mijn werk. Door de ophitsende redevoering kwam de zaal in beroering. Een gebrekkig eenbenig man, die zijn afkeuring had laten blijken werd tussen de banken geslingerd en daarna buiten gesleurd waardoor zijn houte been (een gedraaide pikkel) aan stukken brak, hij werd het permanentie zaaltje ingestampt. Ikzelf die deze man terhulpe wou zijn kreeg mokkerslagen op mijn hoofd, een woestaard bokste mij in het gelaatdat bloed uit neus en mond sprong en zo werd ik ook het zaaltje ingestampt, waar reeds vele jonge mannen en vrouwen gekwetst lagen. Claire Vanden Boom riep mij toe "Courage Camarade on les aura", ik zag bijna niet meer en voelde een geweldige inzinking in het hoofd, een politiemann kwam op mij toe om volgens de hem gegeven orders mij af te tasten of ik geen wapens droeg, hij verontschuldigde zich en zei mijn broegere leerjongen te zijn geweest tot bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog 1914. Zijn naam is Decembry Louis, zoon van een gekwetste van de 18 april dag van 1902. Hij heeft de politiedienst verlaten en woont nu in Heverlee Pleinstraat 30.

Ik was mijn hoed en overjas kwijt, kon mij niet laten verzorgen om mijn plaats als Coupeur bij de firma "The Destroyer Raincoats" niet te verspelen, daar ik voor drie kinderen te zorgen had.

Als men jong is doorstaat men veel, maar sedert die gebeurtenis leed ik aan pijn in het hoofd. De gazetten "Le Soir" en "La dernière heure" wijdden een artikel aan het hogergemelde.
